HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מוסר לנטותה. דקתם כילת חתנים אין לה גג טפח שנקליטין יוצאין לשני רשאי המטה במקומנה אחד לכאן ואחד לכאן ונותן כלונס׳ מזה לזה ומשליך המלבן עליה והוא שופע לכאן ולכאן וכיון שאינו רחב טפח אינו אהל ואין בו לא בגין ולא סתירה: **בשל חוליות.** במנורה של פרקים שמא תפול ותתפרק ויחזירנה ונמצא עושה כלי: **חידקי.** חיתוכין סביב לה קרינ"ש ודומה לפרקים ומאן דחזי סבר של פרקים הוא: **גדולה.** הואיל וזרכה לעשותה של חוליות כי אית ביה חידקי סברי דחוליות הן ואסור אפילו לריש לקיש כדאמר לעילו) ניטלת בשתי ידיים אסור לטלטלה: **כי פליגי בקטנה דאית בה חידקי.** דכולי עלמא ידעי דלאו חוליות נינהו: **גזרינן.** אטו חוליות: **ומי אמר רבי יוחנן הכי.** הלכה כר׳ יהודה: **הא מתניתין.** דמוכני דקתני הא אין עליה מעות שריא כגון שלא היו עליה בין השמשות והכי תידוק מינה טעמא דיש עליה מעות כשקדש היום הא אין עליה כשקדש היום שריא: **לדיוספרא.** מקום: **איבעיא להו.** חדא הוראה הואי והכי קאמר הורה במנורה להיתרא כדרך שהיה ר׳ שמעון מתיר בגר יחן או דילמא שתי הוראות הוו הורה במנורה לאיסור כדאמרן בדחידקי וגזרינן אטו חוליות וכר"ש הורה בגר להיתר: **ועלעל שרגא.** גר שכבה: **נעוצה בדבי שמעון שביבא ליה.** דאי שביבא ליה דאסור לא הוה מטלטל ליה לכבוד ר׳ יהושע בן לוי **לליעבד איסורא:** **שרגא דמשתא.** שדלק גר של שמן: **שרי לטלטולה.** אחר שכבה כר׳ שמעון דלא מאיס: **אבל בנפטא.** דמסרח אפילו רבי שמעון מודה דלא חזי אלא למלאכתו: **איקפד רבא.** משום טירוף המטה: **ונעא לנעוריה.** בשאלות: השיירים

מותר לנטותה ומותר לפרקה בשבת אלא אמר אביי בשל חוליות אי הכי מ"ט דר"ש בן לקיש דשרי מאי חוליות כעין חוליות דאית בה חידקי הלכך [א]חוליות בין גדולה בין קטנה אסורה לטלטלה גדולה נמי דאית בה חידקי גזירה אטו גדולה דחוליות כי פליגי בקטנה דאית בה חידקי [ב]מר סבר גזרינן ומר סבר לא גזרינן ומי א"ר יוחנן הכי והאמר ר׳ יוחנן [ג]הלכה כסתם משנה ותנן [ד]מוכני שלה בזמן שהיא נשמטת אין חיבור לה ואין נמדדת עמה ואין מצלת עמה באהל המת ואין גוררין אותה בשבת בזמן שיש עליה מעות הא אין עליה מעות שריא ואע"ג דהוו עליה ביה"ש א"ר זירא תהא משנתינו שלא היו עליה מעות כל ביה"ש שלא לשבור דבריו של ר׳ יוחנן א"ר יהושע בן לוי פעם אחת הלך רבי לדיוספרא והורה במנורה כר׳ שמעון בגר איבעיא להו הורה במנורה כר׳ שמעון בגר להיתרא או דילמא הורה במנורה לאיסורא וכר׳ שמעון בגר להיתרא תיקו רב מלכיא איקלע לבי רבי שמלאי וטילטל שרגא ואיקפד ר׳ שמלאי ר׳ יוסי גלילאה איקלע לאתריה דר׳ יוסי ברבי חנינא טילטל שרגא ואיקפד ר׳ יוסי בר׳ חנינא [ה]ר׳ אבהו כי איקלע לאתריה דר׳ יהושע בן לוי הוה מטלטל שרגא כי איקלע לאתריה דר׳ יוחנן [ו]לא הוה מטלטל שרגא מה נפשך אי כרבי יהודה סבירא ליה ליעבד כרבי יהודה אי כר׳ שמעון סבירא ליה ליעבד כר׳ שמעון לעולם כר׳ שמעון ס"ל ומשום כבודו דר׳ יוחנן הוא דלא הוה עביד [ז]א"ר יהודה שרגא דמשתא שרי לטלטולה דנפטא אסור לטלטולה רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו דנפטא נמי שרי לטלטולה [ח](דהואיל וחזי לכסות ביה מנא) רב אויא איקלע לבי רבא הוה מאיסן בי כרעיה בטינא אתיבי אפוריא קמיה דרבא איקפד רבא בעא לצעוריה א"ל מ"ט רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו שרגא דנפטא נמי שרי לטלטוליה א"ל הואיל וחזיא לכסויי בה מנא אלא מעתה כל צרורות שבחצר מטלטלין הואיל וחזיא לכסויי בהו מנא א"ל הא איכא תורת כלי עליה הני ליכא תורת כלי עליה מי לא תניא לגוקמא ה"נ בדפוס אבל לגמרן דאסר[ט] קשה ותירץ ר"י[יא] דהתם מיירי כגון[יב] שהחוליות מחוברין יחד ואינם מתפרקין ופעמים מטין אותן ופעמים זוקפין אותן[יג מ]: **הורה במנורה להיתרא וכר"ש בגר נמי להיתרא או דילמא במנורה הורה לאיסורא וכר"ש בגר להיתרא.** וא"ת[יד] אמאי לא קאמר נמי אי דילמא הורה במנורה להיתרא[טו] כרבי שמעון[טז] בגר[יז] וכרבי שמעון בגר לא סבירא ליה[יח] דכה"ג אית בהלו טריפות (חולין דף יו: וש"ס) הורו בטרפתא כרבי בזפק איבעיא להו הורו בטרפתא לאיסורא וכרבי בזפק להיתרא או דילמא הורו בטרפתא להיתרא כרבי בזפק וכרבי בזפק לא סבירא להו וי"ל דהכא לא שייך למיתלי[יט] מנורה בגר כדתלי טרפתא בזפק[כ] דהכא אין טעם אחד לשניהם דגר[כא] משום מוקצה ומנורה[כב] משום בגין[כג] ועוד דלא בעי למימר דר׳ לא סבר בגר כר"ש משום[כד] דריב"ל פסיק לעיל כר"ש ואם תאמר והכתיב דאלו טריפות אמאי לא קאמר נמי[כה] תרוייהו להיתרא כדאמר הכא או דילמא הורו בטרפתא וכר׳ בזפק נמי להיתרא ומיהו בלאו הכי מגיהין שם הספרים ול"ג הורו בטרפתא לאיסורא דהא כ"ע שרו לה דתניא התם[כו] היא האם היא טרפתא היא שלחופית ובניטל האם[כז] הוה עובדא והאכילה רבי טרפון לכלבים ואמר הלכה חמורך טרפון ואמר ליה רבי עקיבא טועה בדבר משנה אתה וגרס התם הורו בטרפתא להיתרא וכרבי בזפק להיתרא[כח] כר"ש בגר והדא הורא הוי ואין נראה דאין לתלות מנורה בגר[כט] ועוד דאכתי הוי ליה למיבעיא או דילמא תרוייהו להיתרא[ל] משמע דהא שרגא דמשתא דשרי לטלטלה היינו לר׳ שמעון[לא] ועוד מדפריך רבא בסמוך לרבה ורב יוסף מ"ש מצרורות שבחצר ואי שרי ר׳ שמעון דנפטא[לב] מיקס׳ ליה לכ"ע אלינא דרבי שמעון לכך פי׳ בקונטר׳ דהכא אלינא דר׳ שמעון קאי ואע"ג דרב אית ליה מוקצה[לג] גבי מטה שיחדה למעות[לד] ורבה נמי אית ליה כדאמר אביי[לה] כל מילי דמר עביד כרב ורב יוסף נמי משמע דאית ליה מוקצה בפ׳ נוטל (לקמן קמב:)[לא] דקאמר כמה חריפא שמעתתא דדרדקי אימור דאמור[לב] בשכח לכתחילה מי אמור הכא אלינא דר"ש קאמר ולית לא ס"ל ומיהו נראה לפרש דהכא דמיירי נמי אלינא דרבי יהודה ולא מיירי בהדליקו בו בתותה שבת וה"ק שרגא דמשתא של מתכת שרי לטלטולה ואפילו לרבי יהודה כדתניא לעיל (ד׳ מד.) כל הנרות של מתכת מטלטלין דנפטא אסור אפי׳ לרבי שמעון דמאיס טפי מנר יחן ורבה ורב יוסף שרו אפי׳ לרבי יהודה דלא מאיס אלא שריחו רע וחזי לכסויי ביה מנא אבל נר יחן מקלה ליה לגמרי משום דמאיס ואפילו מכיסוי מנא: [ועי׳ תוס׳ מנחות מא: ד"ה כל מילי]: ואמר

רבי שמעון נר שהדליקו בתותה שבת והא דלא פסיק רבי יוחנן כרבי מאיר דהא סבר לגמרי כותיה דשרי מוקצה מחמת מיאוס ואסר מוקצה מחמת איסור נקט רבי יהודה משום דבכל מקום הוזכר גבי מוקצה ועוד דלא מצינו דאית ליה לרבי מאיר מוקצה מחמת איסור גרידא אלא בנר יחן דאיכא תרתי מחמת מיאוס ומחמת איסור אך לפי זה קשה לרשב"ל דמשמע דנקט במנורה אין לנו כרבי שמעון אבל רבי שמעון מיהא שרי במנורה ולמאי דמפרש טעמא דמנורה משום דאדם קובע לו מקום היכי שרי רבי שמעון הא אמרי׳ בריש כל הכלים (לקמן דף קכג.) הכל מודים בסיכי וזירי ומזורי כיון דקפיד עלייהו מיחד להו מקום וגראה לפרש[א] דרבי יוחנן פסק כרבי יהודה במוקצה מחמת מיאוס וכ"ש במוקצה מחמת איסור א)כדמוכח בפרק בתרא (דף קמ.) דקאמר בכולי שבת הלכה כרבי שמעון בר ממוקצה מחמת מיאוס וחד אמר במוקצה מחמת מיאוס נמי הלכה כרבי שמעון בר ממוקצה מחמת איסור דהיינו שהדליקו בה באותה שבת אלא דאם לא בשבת אלא בזמן שיש בה מנורה אינו מטלטלה אלא אם כן מקבל מנורה אחרת אבל אם אין